

ANKETNI LIST ANKETNI LIST ANKETNI LIST

1. JAVNA TRIBUNA je od 1. 2. 1990 glasilo občanov Šiške, se pravi neodvisna od političnih strank. Ali menite, da je glasilo občanom potrebno?

- a. DA
b. NE
c. NE VEM

MORDA STE ODGOVORILI Z NE. VENDAR VAS PROSIMO, DA ODGOVORITE NA NADALJNA VPRAŠANJA.

2. Ali prebirate glasilo JAVNA TRIBUNA?

- a. REDNO
b. VČASIH
c. ZELO REDKO
d. NIKOLI

3. Se strinjate, da se z novim statutom spremeni tudi ime glasila?

- a. NE, IME NAJ OSTANE TAKO KOT JE
b. DA IN PREDLAGAM IME:

c. NE VEM

4. Dosedaj ste dobivali glasilo na dom brezplačno. Razmišljamo pa, da bi bilo glasilo v prosti prodaji in ga bo mogoče kupiti. Ali bi ga bili pripravljeni kupiti?

- a. DA, V VSAKEM PRIMERU
b. DA, ČE CENA NE BO PREVISOKA
c. NE
d. NE VEM

5. Kje bi ga najraje kupovali (možnih je več odgovorov)?

- a. NA KRAJEVNI SKUPNOSTI
b. V KIOSKIH
c. V TRGOVINAH Z ŽIVILI
d. OSEBNO PREKO ULIČNE PRODAJE
e. NAROČIL BI SE
f. DRUGO

6. Kako bi ocenili posamezna področja (obkrožite eno številko za vsako področje posebej)?

	zelo me zanima	zanima me	me ne zanima
a. gospodarstvo	1	2	3
b. politika	1	2	3
c. šport	1	2	3
d. kultura	1	2	3
e. humor	1	2	3

7. Bi sodelovali v širši anketi, ki bi lahko pomagala pri dvigu kvalitete življenja po željah občana?

- a. DA
b. NE
c. NE VEM

8. V okviru vodstva občine se razmišlja, da bi oblikovali službo za stike z javnostjo, kot korak na poti uresničitve, da se približamo občanu. Ena od dejavnosti te službe bi lahko bilo reševanje problemov, ki nastajajo zaradi slabe informiranosti občanov in obratno. Ali menite, da je taka služba za stike z javnostjo pomembna?

- a. DA
b. NE
c. NE VEM

Zaradi analize ankete vas prosimo, da izpolnite še:

Letnico rojstva: .....

- Izobrazba:
- Osnovna šola ali manj
  - Poklicna šola
  - Srednja šola
  - Višja, visoka ali več

V primeru, da želite sodelovati v bobnu sreče oziroma v širši anketi pa navedite:

Priimek in ime: .....

Naslov: .....

Telefon: .....

Odgovore pošljite na uredništvo JAVNE TRIBUNE. KAKO? Izrežite anketni list in ga zložite v kuverto. Nanjo pa nalepite priložen naslov. POŠTNINA JE že poravnana.

Poština plačana
v gotovini pri PTT
61102

SKUPŠČINA OBČINE
Ljubljana-Šiška
»JAVNA TRIBUNA«
Trg prekomorskih brigad 1
61000 LJUBLJANA

Instalacije centralne kurjave, vodovoda, ureditev kotlovnice, montaža sončnih kolektorjev.

Potrditev naših kakovostnih del so dobro opravljena dela v številnih šolah, hotelih in zasebnih hišah.

INSTALATERSTVO VENDRAMIN
tel. (061) 557-054

Kulturni teden v Vodnikovi domačiji

Med 2. in 9. februarjem smo, letos že drugič, v VODNIKOVI DOMAČIJI pripravili Kulturni teden v počastitev obletnice rojstva očeta slovenske posvetne poezije Valentina Vodnika (roj. 3. II. 1758) in 8. februarja – slovenskega kulturnega praznika.

V petek, 2. februarja so uvodoma zapeli pevci Mešanega pevskega zbora KUD Ivan Novak-Očka iz Tacna pod vodstvom Ariane Kocjan – Debeljak, nakar sta se predstavila Maja Vidmar in Alojz Ihan, mlada in obetavna pesnika, ki pa sta v krogih poznavalcev že uveljavljena. Med drugim je Alojz Ihan za zbirko SREBRNIK dobil Nagrado Prešernovega sklada za leto 1988. Oba sta že izdala po dve pesniški zbirki v uradnih založbah, pred kratkim pa sta jima izšli zbirki pesmi pri že priznani založbi Dušana Cunjaka EMONICI.

V ponedeljek, 5. februarja so se nam v dvorani PODSTREHA predstavili člani kulturnega društva Šentjakob s komedijo Fadila Hadžića DRŽAVNI LOPOV. Igralci-amaterji so v zadovoljstvo publike na dokaj skromni, a funkcionalni sceni odigrali Hadžićevo satiro.

V torek, 6. februarja smo pripravili literarni večer z Mimi Malenškovo, znano in priznano pisateljico biografsko zgodovinskih romanov. Kar 30 avtorskih del je prispevala v zakladnico slovenske ustvarjalnosti. Slovencem je tako približala vrsto slovenskih velikih mož: Jakobusa Gallusa, Primoža Trubarja, čebelarja Janša, Dragotina Ketteja, Josipa Murina... Predstavila je tudi nekaj, za Slovence najpomembnejših zgodovinskih obdobij: v Noriški rapsodiji čas, ko so Rimljani zasedali naše ozemlje, čas naseljevanja Slovanov v romanih Črtomir in Bogomila ter Bratstvo, leto 1848 – pomlad narodov v romanu Marčni veter in vrsto drugih. Vsi njeni romani so zelo obsejni, po več sto strani, pisani v klenem in lepem slovenskem jeziku. Pisateljico, ki je ob lanskem kulturnem prazniku obhajala 70-letnico življenja, kar smo na slovenskem kar nekajkrat prezrli, je ta večer predstavil profesor slavistike Andrijan Lah, dramska igralka Meta Vranič je prebrala odlomke iz nekaterih njenih del, nakar je Mimi Malenškova živahno pripovedovala o začetkih svojega literarnega ustvarjanja, ki segajo še v predvojna leta, pisala pa je tudi v najtežjih letih med vojno, ko se je z majhnima otrokoma umaknila iz Ljubljane v rodno vas Podbrezje. Ustvarjalna

je ostala vse do danes, ko še vedno snuje in piše. Bil je to izredno prijeten in bogat večer. Pričakovali smo, da se bo literarnega večera udeležilo mnogo slavistov – pedagogov osnovnih in srednjih šol, saj so taki literarni večeri prava študijska prilžnost izvedeti v dveh urah marsikaj, česar se nismo naučili v šoli in za kar si nismo vzeli časa prebrati kasneje. Gre za izredno bogat opus, v katerem je predstavljena naša slovenska zgodovina. Prav to so ugotavljali tisti, ki so si vzeli čas in prišli na literarni večer. Za nas, organizatorje, pa je to hkrati spodbuda, da pripravimo za naše občane, še zlasti za slaviste pedagoške delavce čim pogostejše podobe literarne večere z znanimi in manj znanimi slovenskimi literati. Predstaviti nameravamo tudi tiste ustvarjalce, ki so umrli, pa nam zapustili bogato literarno dediščino. Želimo, da bi se teh večerov udeležilo čim več ljubiteljev slovenske literature.

V sredo, 7. februarja so nastopili učenci Glasbene šole Franca Šturma. V enournem programu so s skladbami slovenskih in tujih avtorjev dostojno in kvalitetno predstavili svoje glasbeno udejstvovanje.

V četrtek, 8. februarja je v prepolni Vodnikovi domačiji Franci Zupan, umetnostni zgodovinar otvoril razstavo akademskega slikarja Sava Sovreta. V priložnostnem nastopu se je predstavil čelist Igor Škerjanc z Bachovimi solo skladbami za čelo. Obiskovalci so bili navdušeni nad izrednimi umetniškimi Sava Sovreta in obenem začudeni, da takšen mojster tako poredko razstavlja. V čas si štejemo, da nam je uspelo pridobiti avtorja, da razstavlja v naši hiši.

Kulturni teden smo zaključili v petek, 9. februarja s koncertom treh naših zborov: Moški pevski zbor Medvede pod vodstvom Mire Cimperc, Ženski pevski zbor Svoboda Vižmarje-Brod pod vodstvom Franceta Demšarja in Mešani pevski zbor Litostroj pod vodstvom Primoža Cedilnika. Lep večer je s svojim povezovanjem, v katerega je vključila nekaj manj znanih verzov Franceta Prešerna, dopolnila prof. Vesna Tomec.

Ocenjujemo, da je cel Kulturni teden v vseh ozirih uspel. Vse prireditve razen prve, so bile zelo dobro obiskane in polna dvorana nam dokazuje, da ljudje kljub težkim časom ali pa prav zaradi njih, niso pozabili na duhovne in kulturne dobrine.

Milan Pirker

Raziskovalci z gospodarjem pri Godčevih v Dragi

Raziskovalni tabor »SORA 90«

Raziskovanje zgodovine šišenskih društev se uspešno nadaljuje. V prvih dneh februarja so mladi iz Sore in Studenčič, v organizaciji OK ZSMS Ljubljana-Šiška in SNGS Mladoklasje, Stanežiče, odkrivali korenine tamkajšnjega društvenega življenja. To se je pričelo že leta 1898, a je potem zaradi nesoglasij v vasi zamrlo za celo desetletje. Izjema je le, leta 1905, ustanovljeno gasilsko društvo. Šele s prihodom župnika Finžgarja, znanega pisatelja in dramatika, je ponovno začelo društveno življenje na verskem, kulturnem in gospodarskem področju.

V ekipi raziskovalcev so bili tokrat: Nina Hafnar, Mateja Košir, Magda Plešec, Samo Dolinar, Matevž Francič, ter mentor in vodja tabora Andrej Mrak.

ZDRAVSTVENI KOTIČEK

Pomen prvih otrokovih slušnih izkušenj na kasnejši govorni razvoj

Z govorico ljudje med seboj komunicirajo, se sporazumevajo drug z drugim.

Otrok ima prirojeno zanimanje za človeške glasove in po naravi teži k temu, da prisluhne in zbrano spremlja kadar mu kdo govori. Če se z otrokom veliko pogovarjate, ga s tem ne boste le vspeodbujali, da bo sam bolj zgovoren, ampak mu boste tudi pomagali, da se bo hitreje učil izgovarjati vedno bolj zahtevne glasove. Kadar koli mu boste kaj rekli, bo pozorno prisluhnil in vas gledal v obraz. Otroci se učijo govoriti s poslušanjem in posnemanjem, zato naj se otrok že zgodaj uči sprejemati slušne vtise – zvoke, jih razlikovati in pravilno reagirati nanje v vsakdanjih situacijah. S slušnimi vtisi si otroci pridobijo jasnejše predstave o predmetih in dogajanjih v okolju. Otroci zaznava zvoke in šume, ko mečka papir, ko povzroča ropot z ropotuljico, zvočnimi igračami, ko hodi po listju, lomi veje ipd. Otroci poslušajo in gleda predmet, ki povzroča zvok in ugotavljajo: zvonjenje telefona, hišnega zvonca, ure budilke, odklepanje in odpiranje vrat, premikanje stola, zvoke vozečih avtomobilov, šumenje vetra ipd.

Otrok le s sluhom lahko ugotavlja vrsto zvoka, smeh zvoka, spoznava in razlikuje glasove ljudi (govor, jok, smeh), prepoznavna ljudi po govoru.

Malček se ne bo mogel zares vključiti med ljudi, dokler ne bo razumel človeške govorice in je znal uporabljati. Vse dotlej boste morali tudi ugotoviti, kaj si otrok želi in kaj potrebuje. Za našega malčka je neprijetno pomembnejše, da govorico razume, kot pa da dejansko govori. Ko vas bo resnično razumel se bo začel sporazumevati z vami. Če pa ga boste poskušali učiti tako, da bi posnemal besede predno bi razumel njihov pomen, ravnate z njim kot s papigo.

Irena Logonder
dipl. def. logoped

S KNJIŽNIH POLIC

Iskano branje

Goli otok, dachauski procesi, pobji domobrancev, proces proti četverici; Kavčič, Cerar, Popović, Lejlač... To so teme in imena, ki jih na listo najbolj iskanih knjig postavljajo tudi obiskovalci Knjižnice Šiška. Prednjačijo celo pred cvetnikom naj dosežkov slovenske pornografske poezije, ki je pravkar izšla pri založbi KRT.

Sadovi slovenske politične mladosti se očitno poznajo tudi na knjižnih policah. Vidno narašča število del, ki se spopadajo z dosedaj premalo pojasnjenimi stranimi iz domače zgodovine, predvsem polpretekle; tudi s tistimi, ki so še včeraj veljale za tabu teme.

V obliki osebnih vprašanj, dnevnikov in zapisov o bolj objektivni, ne vedno epsko veličastni, na vsak način pa bolj človeški podobi revolucije so spregovorila dela F. Cerarja Partizan nekoliko drugače, I. Križanovskega Spomini črnogledača humorista, N. Koširja Mojih 616 partizanskih dni in še katera.

Med novjšimi deli so posebej iskani komandantski spomini slovenskega udeleženca golotoške drame J. Jezerška Arhipelag Goli, ki seveda budi spomin na slavnejši in veliko obsejnejši Arhipelag Gulag A. Solženjicina; slednji je dostopen samo v srbohrvaškem prevodu.

V novejši čas segajo izpovedi nekdanjega podoficirja vojaške varnosti Romana Leljaka Sam proti njim; avtor pravkar zbira naročila za drugo knjigo, ki predstavlja nadaljevanje te.

Dejstvo je, da zelo veliko ljudi povprašuje po pisanju o pobjah domobrancev tik po vojni. Poenostavljene in neiskrene razlage zanimanja za temo, ki je bila do nedavnega dovoljena le v kaki Novi reviji ali mladinskem listu, češ, da ljudi pac privlačujejo škandali in podobna nizka nagnjenja, ne povedo ničesar. Niti ne tolikokrat omenjena sila po revanizmu, ki buri zlasti vrsto komunistične stranke.

Očitno in tudi gre predvsem za osveščanje ter povsem človeško zgroženost tistih, ki o tej narodovi tragediji niso vedeli ničesar oprijem-

ljivega (pač tudi po zaslugi zgodovinske vede in šolskega sistema) ter strah in obup onih, ki so bili kakorkoli prizadeti in potem ustrašeni v molku.

Vse bolj je postalo kristalno jasno, da s tako Kambodžo na lastnih tleh ne moremo nikamor in če je kaj škandaloznega, potem ni zahteva po narodni spravi, ampak odbijanje le-te. Brez razčiščenih preteklosti, kamor spada po vseh človeških načelih tudi pravica do obeležitve grobov, se nam bo znova spodmikala skupni temelj, na katerem bi radi gradili ustvarjalno, zdravo narodovo občestvo.

Pot iz tega grozljivega mračnega podzemlja očitno vodi le z objavo dejstev in javnim priznanjem. Strukovna komisija, ki jo je v ta namen pred kratkim imenovala Skupščina SRS, mora opraviti začetne korake.

Da ni vse odvrženo v daljnem gluhem Rogu, ampak marsikaj tudi v njegovi neposredni bližini, bo zvedel bralec Trilogije: tu so Škofovi zavodi (vojašnica) v Šentvidu, trikotnik Glinice-Toško čelo-Pudutik, Brezjarjevo brezno in še kaj.

Pomanjkanje strokovnih del, ki bi na osnovi arhivov in drugih zgodovinskih pričevanj osvetlila obravnavano dogajanje, nadomeščajo spominski, osebni zapisi. Ti seveda premorejo čustveno moč. Sem lahko štejemo že tista dela na ravni razmišljanja, kot je bil Kocbekov pogovor s Pahorjem 1975 (ponatis v knjigi Svoboda in nujnost, lani 2. izd.) in seveda nanj navezujoči esej Spomenke Hribar Krivda in greh (objavljen v Kocbekovem zborniku); oba sta požela nemajhen vihar.

Na bolj stvarnih podatkih sloni Trilogija Vetrinje-Teharje-Rog, s podnaslovom »o pobji vojnih beguncev iz leta 1945«. Prav tako govori o obravnavanih žrtvah, čeprav z veliko več čustvene prizadetosti, nova knjiga R. Leljaka Teharske žive rane; spremlja jo poglobljen esej Jožeta Snojca.

Pri pregledu novitet je treba omeniti tudi knjigo Dachauski procesi, ki je tik pred izidom in prinaša obilo gradiva in dokumentov. Albin B.

PISMA BRALCEV ● PISMA BRALCEV ● PISMA BRALCEV ● PISMA BRALCEV ●

Odgovori se nam bližajo

Bliža se pomlad, ki nas navdaja s toploto, nekatere že kar z vročino, kajti predvidljivo kolese se vse hitreje vrti proti jutrišnjemu dnevu. Nekatere pa kljub vsemu trese zimska mrzlota, kajti skrbí so uperjene v pripravo in izvedbo »ta pravih« volitev, katerih pa tokrat ne vodijo dosedajni aktivisti socialistične zveze. Sicer pa je socialistična zveza v teh povojnih obdobjih le nekaj naredila v dobro vseh nas, kar ji ne moremo očitati.

Volilni mlini pa meljejo naprej in kar naenkrat so se pokazali odgovori, kje smo. Vendar pa ob tem dvomim, če je temu kriv naključni časovni termin. Zakaj? Ptiki in mački se ženijo spomladi in vendar vsak po svoje uživa pri tem. Resnično dejstvo pri tem pa je, da so mački smrtni sovražniki ptic in zato se drug od drugega oddaljujejo. Zanimivo iz tega je tudi naše novo odkritje, da se želimo pokoriti preteklosti za vlogo pustnih šeg in običajev, vendar z željo; da nam dopusti, da si v tem predpustnem času natakemo maske dvornih norcev, kar nam celo pristaja večji del delovnih dni v letu. Do pred nedavnim slovenski komunisti, sedaj stranka demokratične prenoje, ki smo odprli vrata v politični-pluralni prostor, moramo najti nove, času ustrezne sistemske rešitve, čeravno smo se že oddaljili od naše neprestano napadene, osmešene in ožigosane monopolne politične vloge v državi, zaradi potreb po enotni, homogeni ter gospodarsko in kulturno zdravi ter uspešni Sloveniji. Vsi politični tekmeči, ki že leto dni obljubljajo in napovedujejo svojo zmago na volitvah ob neprestanem podzavestnem in spontanem

obujanjem lepe preteklosti brez pogrevanja revanšizma, so se znašli v pravični deželi smešnih cirkuških klovnov. Kaj pa zdaj? Glavni vodja, gospod Pučnik sanja o nemškem parlamentu, kako hodi po njihovih sobanah v času Avstroogrske monarhije in se šopiri kot pav. Mlajši kolega, mladinec Podobnik pa se želi v tem času sprehajati v senci mogočnih zelenih gozdov njegovih prednikov, ki so mu jih posekali slovenski tuji, imenovani tudi s še hujšimi imeni. Tudi vodja zelenih tov. Plut se vzpenja kot pravi na strokovni osnovi po grapah med bistrimi gorskimi studenci in našimi potoki in razmišlja po ekološko o graditvah manjših hidrocentral brez vpliva sprememb na dosedanje življenjsko okolje človeka in živali. Domnevni iniciator slovenske alternative Jože Školč pa si prizadeva za odpravo ustavno-pravne zakonodaje, kajti očitno smo dovolj zreli, da ne potrebujemo organov nadzora in pregona, kajti brezvladje in neke oblike nedela v dnevnih proizvodnji, se nam kar pričežajo. Omenil pa nisem še tve. gospoda Omana, ki ima dobre kmečke, agrarne zamisli oziroma ideje, vendar pa jih ob svojem političnem nastopanju oziroma predstavljanju podira, kajti prehaja v protislovja zaradi premajhnega znanja, tako politično kot ekonomsko. Revolt vedno pomeni določeno pozornost. Ostal pa nam je za konec še dobri človek, Ivan Kramberger, ki pravi, da pošteno kupuje glasove in svojo kulturo prepričljivo potrjuje s svojim čudnim nastopom, kot klovn z opico na ramenih in besedami, na katere sem opozoril na začetku tega razmišljanja oziroma pisanja. Tukaj smo.

Pečan Marjan